

Σημίτης: Σημαντική η πρόοδος της οικονομίας επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ

Δ. ΛΟΓΟΥΣ

6/9/89

Τα θετικά αποτελέσματα της διατίτας του σταθεροποιητικού, καθώς και την καλή κατάσταση της Οικονομίας που παρέλαβε η συγκυβέρνηση, επισήμανε σε δήλωσή του ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Κώστας Σημίτης.

Στη δήλωσή του ο κ. Σημίτης επισημαίνει μεταξύ άλλων και τα εξής:

■ Τα αποτελέσματα του σταθεροποιητικού προγράμματος 1985-87 ήταν ικανοποιητικά. Η πρόοδος που έγινε, ήταν σημαντική. Το πρόγραμμα δημιούργησε ευνοϊκές προϋποθέσεις για παραπέρα θετική εξέλιξη στη διαδικασία εξυγίανσης της Οικονομίας. Από το 1987 και μετά, είχε αποκατασταθεί το κλίμα εμπιστοσύνης στην ελληνική Οικονομία. Το 1988 και τους πρώτους 4-5 μήνες του 1989 συνεχίστηκε η βελτίωση των οικονομικών μεγεθών.

■ Η πρόοδος θα ήταν πιο θεαματική αν από τις αρχές του 1988 δεν είχε χαλαρώσει η σταθεροποιητική προσπάθεια. Χάθηκε έτσι μία μοναδική ευκαιρία για την ταχύτερη προσαρμογή της Οικονομίας.

■ Τα προβλήματα δεν είχαν βέβαια εξαλειφθεί. Ο ρυθμός πληθωρισμού για παράδειγμα, ήταν και παραμένει σε υψηλά επίπεδα. Το πιο σοβαρό πρόβλημα αποτελούν οι διαρκώς αυξανόμενες δανειακές ανάγκες του δημόσιου τομέα. Δεν συμβιβάζονται με την παραπέρα αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και την συγκράτηση του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών. Αποτελούν, ήδη, διαρθρωτικό πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα.

■ Με εξαίρεση τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα, η σημερινή κυβέρνηση παρέλαβε ιδίως ένα ευνοϊκό οικονομικό κλίμα. Το κλίμα χρειάζεται καιρό να διαμορφωθεί και όταν διαμορφωθεί απαιτείται συνέχεια, συνέπεια και ιδίως αξιοπιστία στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής για να διατηρηθεί. Η αδυναμία άσκησης πολιτικής, ενέχει σοβαρούς κινδύνους. Κάθε αναβολή αντιμετώπισης των προβλημάτων, οδηγεί σε ανασφάλεια, φυγή κεφαλαίων και ένταση των ανισορροπιών. Αρνητική ιδίως είναι η περιγραφή μιας κατάστασης από την κυβέρνηση στα μέτρα θεραπείας.

■ Οι αναγκαίες πολιτικές αποφάσεις για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα οικονομικής ανασυγκρότησης, θα μπορέσουν να παρθούν πιο εύκολα και να εφαρμοστούν χωρίς υπέρμετρες αντιδράσεις, αν υπάρξει ευρύτερη συνείδηση. Το οικονομικό πρόβλημα είναι σήμερα σε μεγάλο βαθμό πολιτικό, πρόβλημα της δημιουργίας της απαραίτητης ενότητας για την αντιμετώπιση των δυσκολιών του εκσυγχρονισμού. Αλλαγή χωρίς αντιπαραθέσεις δεν εί-

να βέβαια δυνατή, αλλά χρειάζεται και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για μία δημιουργική διεξοδό από τις αντιπαραθέσεις.

■ Η συζήτηση για την Οικονομία, δίνει μία μονόπλευρη εικόνα χωρίς αναφορά στο αναπτυξιακό έργο του ΠΑΣΟΚ, τη δημιουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, τη βελτίωση της Παιδείας, τη σημαντική επέκταση των δημοσίων έργων και δημοσίων επενδύσεων. Πρέπει επίσης να τονιστεί, η προσπάθεια για μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων.

■ Η προσπάθεια της κυβέρνησης να καταστήσει το ΠΑΣΟΚ αποκλειστικά υπεύθυνο για όλα τα σημερινά φαινόμενα, δεν οφείλει. Η πολιτική της κάθε κυβέρνησης είναι συνυφασμένη με την πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης. Το τι έκανε η Ν.Δ. πριν το 1981, ποια οικονομία και κοινωνία διαμόρφωσε, επηρέασε την οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

Όπως η οικονομική πολιτική 1981-87 θα επηρεάσει τις επόμενες κυβερνήσεις. Η ζωή δεν χωρίζεται αυθαίρετα σε τετραετίες «δικές μας» και «δικές τους». Γι' αυτό και η σημερινή μικροκομματική αντιπαράθεση με τη μορφή μιας δήθεν απογραφής δεν είναι χρήσιμη. Χρήσιμο θα ήταν να κατονομαστούν προβλήματα και να προταθούν λύσεις. Χρήσιμο θα ήταν να σταματήσει η διγλωσσία που κυριαρχεί, οι καταγγελίες για τα ελλείμματα με την ταυτόχρονη διεύρυνσή τους. Χρήσιμο θα ήταν να γίνει προσπάθεια για ένα κοινό πλαίσιο αντιμετώπισης των προβλημάτων.

■ Χρειάζεται ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα ανασυγκρότησης της Οικονομίας. Το πρόγραμμα πρέπει να αποβλέπει στην πραγματοποίηση των διαρθρωτικών μεταβολών που απαιτούνται, ώστε η ελληνική Οικονομία να αντιμετωπίσει τον αυξανόμενο ανταγωνισμό στα πλαίσια της δημιουργούμενης ενιαίας αγοράς.

■ Το πρόγραμμα θα πρέπει επίσης, να μειώσει σημαντικά το έλλειμμα του δημόσιου τομέα. Κεντρική κατεύθυνση της πολιτικής πρέπει να είναι η εκλογίκευση των δαπανών. Θα πρέπει να αναθεωρηθεί η πολιτική για πολλά κονδύλια του Κρατικού Προϋπολογισμού όπως για επιδοτήσεις ή επιχορηγήσεις ή για τις δαπάνες της άμυνας, όπως επίσης η πολιτική απασχόληση στο δημόσιο τομέα. Επείγον πρόβλημα είναι, να μελετηθούν μέτρα για την αντιμετώπιση του ελλείμματος των ασφαλιστικών οργανισμών. Σε σχέση με τα έσοδα, πρέπει να περιοριστεί η φοροδιαφυγή που εξακολουθεί να έχει μεγάλες διαστάσεις, να βελτιωθεί το σύστημα φορολογικής διοίκησης και να διευρυνθεί η φορολογική βάση.